

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Hajn

w sprawie z odwołania A. S.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.
o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 22 lutego 2005 r.,
kasacji ubezpieczonego od wyroku Sądu Apelacyjnego w K.
z dnia 20 lutego 2004 r., sygn. akt III AUa .../02,

odrzuca kasację.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K. w sprawie A. S. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S. wyrokiem z 20 lutego 2004 r. oddalił apelację ubezpieczonego. Pełnomocniczka ubezpieczonego w dniu 23 czerwca 2004 r. wniosła kasację od powyższego wyroku zaskarżając go w całości.

Skarżący zarzucił wyrokowi Sądu Apelacyjnego naruszenie przepisów prawa materialnego przez błędną wykładnię art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 233 § 1 w związku z art. 382 k.p.c. wnosząc o zmianę w całości zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie wniosku ubezpieczonego. Powołując się na art. 393³ § 1 pkt. 3 k.p.c. pełnomocniczka

skarżącego wskazała, że w sprawie zachodzi konieczność ujednolicenia stanowiska Sądu Apelacyjnego z prezentowanym w orzecznictwie stanowiskiem Sądu Najwyższego w zakresie konieczności szczególnej oceny dowodów w postaci opinii lekarskich w przypadku odmiennych wniosków tych opinii przy niezmienionych danych dotyczących zdrowia osoby ubezpieczeniowej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. kasacja powinna zawierać, między innymi, przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie. Obowiązek ten spoczywa na skarżącym, który powinien przedstawić argumenty przemawiające za rozpoznaniem kasacji przez Sąd Najwyższy. Przedstawienie wskazanych okoliczności należy do istoty skargi kasacyjnej. W związku z tym w orzecznictwie przyjmuje się jednolicie, że brak w tym zakresie jest nieusuwalny i prowadzi do odrzucenia kasacji bez wzywania do usunięcia braków (np. postanowienia Sądu Najwyższego z 9 listopada 2000 r. II CKN 1385/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 51; z 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52; z 11 maja 2001 r., III CZ 28/01, OSNC 2001, nr 12, poz. 12; uchwała Połączonych Izb – Izby Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oraz Izby Cywilnej z dnia 17 grudnia 2002 r., III CZP 72/02, OSNC 2003, nr 7-8, poz. 92). Wskazana przez pełnomocniczkę skarżącego „konieczność ujednolicenia stanowiska Sądu Apelacyjnego z prezentowanym w orzecznictwie stanowiskiem Sądu Najwyższego” nie odpowiada żadnej z przesłanek warunkujących przyjęcie kasacji do rozpoznania, wymienionych w art. 393 § 1 i 2 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy odrzucił kasację na podstawie art. 393⁷ § 2 k.p.c.